

A Győri Ítéltábla dr. Bindics Ferenc ügyvéd (.....) által képviselt ... **felperesnek** a dr. Bacsek György Ügyvédi Iroda (....) által képviselt ... **alperes** ellen személyiségi jogok megsértése iránt indított perében a Győri Törvényszék 2019. március 25. napján kelt P.21.024/2017/29. számú ítélete ellen az alperes által 30. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyalás alapján - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására az állam javára 48.000 (Negyvennyolcezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a verseny idején 16 éves felperes a **Sport Klub** úszó sportolójaként vett részt a **Város 1**ben **dátum** között (... emlékére) megrendezett CXVII. Országos Bajnokságon. A felperes a verseny alatt egy fiú úszótársával egy öltözőben intim kapcsolatba került: a vetkőzésükről, ölelkezésükről egy másik sportoló videót készített, mely a versenyen részt vevő úszók között elterjedt.

Az alperes által kiadott **...1 hu internetes oldalon 2017. május 15. napján** megjelent „Újabb úszóbotrány: Ezúttal egy tinilány esett áldozatul” című cikkben azt közölték, hogy egy 16 éves külföldi kerettag úszó esett áldozatul négy fiatal fiú mesterkedésének. A négy úszó közül az egyik, egy 17 éves srác csalta a lányt egy kabinba a három hete **Város 1**ben tartott OB alatt. Míg a fiatalok közöszültek, a fiú barátai egy telefonnal rögzítették az aktust, amit később fel is raktak a netre.

Az alperes által kiadott **...2.hu internetes oldalon 2017. május 15. napján** megjelent „Ha nem ment volna önként, akkor is elküldik: már nem tagja az egyesületnek pornóbotrányba keveredett úszó” c. cikk szerint a **város1i** országos úszó bajnokságon egy öltözőkabinban pornót forgattak az úszók. Egy 16 éves lány a **Sport Klub** sportolója és egy 17 éves fiú szerelmi aktusát vették telefonra.

Az alperes által kiadott **...2.hu internetes oldalon 2017. május 16. napján** megjelent „Új ...i szála is lehet az úszó pornóbotránynak” c. cikk szerint a **város1i** országos úszóbajnokságon egy öltöző kabinban a sportolók egy 16 éves lány a **Sport Klub** versenyzője és egy 17 éves fiú szereplésével pornót forgattak.

A cikkekben foglaltak megjelentetéséhez a felperes nem járult hozzá.

* * *

Felperes keresetében annak a megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a magánélethez, jóhírnévhez, a magántitokhoz és a személyes adatok védelméhez való jogát a cikkek fenti részleteivel. Kérte a jogsértő cikkek törlésére és 500.000,-Ft összegű sérelemdíj megfizetésére kötelezni az alperest.

Arra hivatkozott, hogy a cikkek sérelmezett kitételei valótlan állítások, híresztelések. Személye egyértelműen beazonosítható volt a cikkekből, azok utaltak az életkorára, külföldi állampolgárságára, egyesületére, így a nagy nyilvánosság számára is felismerhetővé vált.

Mivel kiskorú, az emiatt őt ért sérelem különösen magas fokú, a cikkek negatív képet festettek róla, az újságírók is zaklatták. A per tárgyalásain a cikkekkel kapcsolatos lelkiállapota miatt megjelenni nem tud, vállalva a bizonyítottság körében felmerülő mulasztás jogkövetkezményét kérte a személyes meghallgatása mellőzését.

* * *

Alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperes által a cikkből sérelmezett állítások megfelelnek a valóságnak, a cikkekből a felperes személye nem ismerhető fel. Azok egyébként is csak átvételek, az első cikk 2017. május 13. napján a **Napilapban** jelent meg az esetről. Vitatta, hogy a felperest bármilyen sérelem érte volna a cikkekkel kapcsolatban.

* * *

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy a kereset tárgyát képező alábbi cikkrészletekkel az alperes megsértette felperes magánélethez való jogát:

- a ...1.hu internetes oldalon 2017. május 15. napján az „Újabb úszóbotrány: Ezúttal egy tinilány esett áldozatul” című cikkben annak közlésével, hogy egy 16 éves külföldi kerettag úszó esett áldozatul négy fiatal fiú mesterkedésének. A négy úszó közül az egyik egy 17 éves srác csalta a lányt egy kabinba a három hete **Város 1**ben tartott OB alatt. Míg a fiatalok közöszültek, a fiú barátai egy telefonnal rögzítették az aktust, amit később fel is raktak a netre.”

-a ...2.hu internetes oldalon 2017. május 15. napján a „Ha nem ment volna önként, akkor is elküldik: már nem tagja az egyesületnek pornóbotrányba keveredett úszó” című cikkben annak állításával, hogy a **város1**i országos úszó bajnokságon egy öltöző kabinban pornót forgattak az úszók. Egy 16 éves lány a **Sport Klub** sportolója és egy 17 éves fiú szerelmi aktusát vették telefonra.”

- a ...2.hu internetes oldalon 2017. május 16. napján az „Új ...i szála is lehet az úszó pornóbotránynak” című cikkben annak közlésével, hogy a **város1**i országos úszóbajnokságon egy öltöző kabinban a sportolók egy 16 éves lány a **Sport Klub** versenyzője és egy 17 éves fiú szereplésével pornót forgattak.”

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül törölje a ...hu internetes oldal „Újabb úszóbotrány ezúttal egy tinilány esett áldozatul” cikk első, második és harmadik mondatát; a ...2.hu internetes oldalon „Ha nem ment volna önként akkor is elküldik már nem tagja az egyesületnek a

pornóbotrányba keveredett úszó" cikk nyolcadik mondatát; a ...2.hu internetes oldal „Új ...i szála is lehet az úszó pornóbotránynak" című cikk negyedik mondatát.

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül felperesnek 500.000,- (ötszázezer) Ft-ot, illetve 20.000,- (húszezer) Ft + 5.400,- (ötezer-négyszáz) Ft ÁFA ügyvédi munkadíjból álló perköltséget, ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy ezt meghaladóan peres felek maguk viselik az eljárás során felmerült költségeiket. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg 36.000,- (harminchatezer) Ft feljegyzett eljárási illetéket a Magyar Államnak az illetékes adóhatóság felhívására.

Arra hivatkozott, hogy a felperes keresetőségi joga - személye beazonosíthatósága miatt - fennáll, a cikkek közölték, hogy egy olyan külföldi, válogatott kerettag 16 éves lányról van szó, aki a **Sport Klub** versenyzőjeként vett részt a város1i úszó országos bajnokságon. Ezen adatokból a felperes ismerősi köre a felperes személyét be tudta azonosítani, a jogsértéshez az nem szükséges, hogy a közlés alapján mindenki képes legyen a felperes beazonosítására, elegendő, ha erre a szűkebb ismerősi köre képes.

Az alperes védekezésének azon érvelését, hogy a perbeli cikkek **csak átvételek** - így nem lehetnek jogsértők - nem találta megalapozottnak. Rámutatott, hogy a kialakult bírói gyakorlat szerint az adott sajtótermékben, internetes oldalon megjelentek jogsértő jellegéért a kiadó önálló felelősséggel tartozik, függetlenül attól, hogy a közölt tartalom honnan származik, és az korábban más sajtótermékben vagy internetes oldalon megjelent-e.

Kiemelte, hogy a kereset tárgyát képező **személyiségi jogok párhuzamos megsértése** csak akkor állapítható meg, ha a jogsértőként megjelölt cselekmény következtében a párhuzamos személyiségi jogsértést megalapozó tényállási elemek megvalósulnak, mely követelmény a perbeli esetben nem teljesült.

A magántitokhoz való jog megsértését arra tekintettel nem találta megállapíthatónak, hogy az öltözőkabinban történtek nyilvánosságra kerülése nem az alperes magatartásához volt köthető, arról más újságcikkekből a nyilvánosság tágabb köre már korábban értesült, a versenyzőtársak egy része pedig közvetlenül az események után tudomást szerzett a történetekről.

A személyes adatok védelméhez való jog megsértése pedig amiatt nem állapítható meg, mert a per tárgyát képező cikkek a felperesről csak általános jellegű adatokat közöltek, s nem személyes adatokat.

A jó hírnévhez való jog megsértését - az annak konjunktív feltételei közé tartozó valótlan tényállítás hiányában - nem állapította meg. Rámutatott, hogy az öltözőben történtek kapcsán a jelenlévő személyek nem voltak meghallgathatóak. A meghallgatott tanúk vallomása pedig csak közvetett bizonyítékaul szolgálhatott annak, hogy mi is történt az öltözőben. A vallomásokból megállapíthatóan a felperessel egy fiú testi közelségbe került, de az nem volt megállapítható, hogy köztük szexuális aktus történt-e. Ennek ellenére - éppen e bizonytalansági tényező miatt - a felperes távolmaradását (személyes meghallgatása elmaradását) a felperes terhére értékelve megállapította, hogy a cikkek sérelmezett kijelentései megfelelnek a valóságnak. Rámutatott arra is, hogy - amennyiben a közlés többi részének valósága megállapítható - a jó hírnévhez való jog megsértése szempontjából nincs jelentősége annak, hogy ténylegesen szexuális aktusra sor került-e.

A magánélet tiszteletben tartásához való jog megsértését arra figyelemmel állapította meg, hogy ami az országos úszóbajnokságon történt, az a felperes magánéletének része, arról a felperes személyének felismerhető körülírásával csak akkor számolhatott volna be az alperes, ha ahhoz a felperes hozzájárul, mely hozzájárulásra a perbeli esetben nem került sor.

Az ekként megállapítható jogsértés jogkövetkezményei iránti keresetet csupán részben találta alaposnak. **A cikkek egészének törlése iránti igény** - álláspontja szerint - amiatt nem alapos, mert a cikkek a sérelmezett kijelentéseket meghaladó körben is tartalmazznak olyan adatokat, amelyek nem közvetlenül a felperesre vonatkoznak, és így azok jogsértő jellegének megállapítására nem kerülhetett sor, ezért kizárólag a keresetben is sérelmezett és egyúttal jogsértőnek talált kijelentések törlése vonatkozásában rendelkezett.

Mivel az alperes a magatartás felróhatóságát kizáró körülményt nem tudott igazolni, a felperesi sérelemdíj igényt - a Ptk. 2:52. § (3) bekezdése szerinti szempontok értékelésével - egészében alaposnak találta. Utalt arra, hogy a felperest kiskorúként érte sérelem, az alperes pedig anyagi haszonszerzés célzatával tárta a nyilvánosság elé a felperes magánéletének részleteit. E célzatra utalnak a ténylegesen megvalósult eseményektől távol álló „pornóvideó” és „pornóbotrány” kifejezések is. A sérelemdíj mértékének meghatározásánál kizárólag köztudomású tényekre volt tekintettel, e körben figyelemmel volt a nyilvánosság terjedelmére is.

* * *

Az elsőfok ítélet megváltoztatása - elsődlegesen a kereset teljes elutasítása, másodsorban a sérelemdíj mértékének csökkentése - iránt az alperes terjesztett elő fellebbezést.

A Legfelsőbb Bíróság PK. 13. számú állásfoglalásban foglaltakra utalva megismételte a felperesi **perbeli legitimáció** (a felperes közvetlen érintettsége) **hiányára** vonatkozó érvelését. Kiemelte, hogy önmagában a személyes érintettség érzete nem elegendő az igény érvényesítéséhez. A közvetlen érintettséget a felperes által csatolt rajtlista sem alapozza meg, az nem képezte a cikk részét, azt az átlag olvasó nem is ismeri, de abból nem is azonosítható be a felperes az átlagolvasó számára. Még a cikk szerzője (...) oknyomozó újságíró sem volt tisztában a felperes nevével. A cikk a **Napilap** cikke után - mely az érintettek monogramját is közölte - egy hónappal jelent meg, a beazonosíthatóság alapja a korábbi cikk volt.

A PK. 13. számú állásfoglalás alapján ugyan egy szűk kör általi beazonosíthatóság is elég lehet a felperesi érintettség kimondásához, ehhez azonban köztudomású, konkrét sajátosság hiányában szükséges lenne olyan elemek megjelölése a cikkből, amelyekből más konkrét körülményekkel együtt felismerhető lenne, hogy a kijelentés a felperesre vonatkozik, és meghatározható lenne az a kör is, aki előtt a felperes felismerhetővé vált. Ilyen elemet azonban a felperes nem jelölt meg.

A felperes nem igazolta, hogy az alperes magántitkát sértette volna meg. Az ügy körülményeire tekintettel a felperes nem hivatkozhat arra, hogy magántitkának (szexuális élete intimitásának) védelme érdekében a szükséges intézkedéseket megtette, így e körben nincs helye a jogsértés megállapításának.

Amennyiben pedig a személyiségi jogsértés ténye megállapítható lenne, úgy a követelt sérelemdíj alapja bizonyítatlan, mértéke túlzott. A felperes a **sérelemdíj mértékét meghatározó körülmények igazolása körében** az új Ptk. alapján őt terhelő **bizonyítási kötelezettségnek nem tett eleget**, nem

jelent meg a bíróság előtt, álláspontját nem ismertette, sérelmeit nem mutatta be. Az elsőfokú bíróság „kaptafaszerűen” - figyelmeztetés nélkül - alkalmazta a köztudomású tény fogalmát.

Értékelendő az is, hogy az alperes csupán **többszörös utánközlő** volt, a felismerhetőség nem az ő cikkéből ered, a jogsértés súlytalan. Vélelmezhető, hogy amennyiben a felperesnek valóban van kompenzálandó sérelme, úgy követeléssel élt mindazon sajtószervekkel szemben, aki a cikkben foglaltakat lehozták. Amennyiben pedig e perekben is megállapítanak a felperes javára sérelemdíjat, úgy ennek a jelen ügyben megállapítható sérelemdíj nagysága terén is jelentősége van. A felperes illetve jogi képviselője a tárgyalásokat elmulasztotta, így a fenti körülményeket az elsőfokú bíróság nem tudta értékelni, egyúttal ez azt is jelenti, hogy a felperes az őt terhelő bizonyítási kötelezettségnek sem tett eleget.

A fellebbezési tárgyaláson már arra is hivatkozott, hogy a perköltség körében nem vette figyelembe az elsőfokú bíróság, hogy több személyiségi jog megsértése tekintetében nem volt alapos a felperes keresete.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

* * *

Az alperes fellebbezése nem alapos.

Mindenekelőtt arra mutat rá az ítéletábra, hogy az elsőfokú bíróság kizárólag a magánélethez való jog megsértésére utalva állapított meg az alperes terhére személyiségi jogsértést és vonta le annak a keresetben kért következményeit. Az elsőfokú ítélet keresetet részben elutasító rendelkezéseit a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján - fellebbezés hiányában - nem bírálhatta felül, így a jó hírnévhez, a személyes adatok védelméhez, illetve a magántitokhoz való jog megsértése, s a törlés terjedelme a másodfokú eljárásban nem volt vizsgálható.

A fellebbezéssel érintett körben az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, érdemi döntése - túlnyomórészt annak indokaira is kiterjedően - helytálló, ezért az ítéletábra kizárólag a kisebb részben eltérő indokaira és a fellebbezésben foglaltakra tekintettel mutat rá az alábbiakra.

Az Alaptörvény VI. Cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. A magánélet tiszteletben tartásához fűződő jog az ember vele született méltóságából ered, mely mindenkit megillet.

Helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság, hogy az alperesi közlést megelőzően már ismerté vált magántitok alperes által széles körben való nyilvánosságra hozatala a magántitok megsértését nem, de a magánélet zavartalanságához fűződő jog sérelmét megvalósíthatja. E személyiségi jog megsérthető valós adatok nyilvánosságra hozatalával, és magántitoknak nem minősülő adatok nyilvánosságra hozatalával, megsértésére vezethet az érintettre vonatkozó információk, adatok illetéktelen nyilvánosságra hozatala, vagy az érintett akarata ellenére történő valamely cselekvés egyaránt (Győri Ítéletábra Pf.I.20.159/2018/5.). A bírói gyakorlat szerint **a magánélet részét képezi, és a magánszféra védendő körébe tartozik az, hogy az érintett kivel folytat szerelmi vagy szexuális viszonyt** (Fővárosi Ítéletábra 2.Pf.20.322/2015/4/II.).

Az Alaptörvény I. Cikke (3) bekezdése második mondata értelmében alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben

tartásával korlátozható. E garanciális szabállyal azonos rendelkezést tartalmaz - a hatályba lépésének időpontja folytán a perbeli esetre még nem alkalmazható - a magánélet védelméről szóló 2018. évi LIII. törvény 2. § (2) bekezdés második mondata is.

A sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény - a továbbiakban Smtv.- 0. §-a szerint a közönség jogaiból levezetett, **a sajtót terhelő hiteles, gyors és pontos tájékoztatás kötelezettsége a konkrét esetben nem lehet felperes magánélethez való jogának megsértésére (korlátozására) alapot adó körülmény.** Az Smtv. 4. § (3) bekezdése szerint a sajtószabadság gyakorlása nem valósíthat meg bűncselekményt vagy bűncselekmény elkövetésére való felhívást, nem sértheti a közérkölcset, valamint nem járhat mások személyiségi jogainak sérelmével.

A felperes joga eldönteni azt, hogy magánélete mely részletét kívánja megosztani a külvilággal, s ez irányadó abban az esetben is, ha a kérdéses magatartás kifejtésére ugyan egy közéleti esemény kapcsán, de - legalább ráutaló magatartás formájában kifejezetten - nem a nyilvánosságra hozatal szándékával kerül sor. Egy nyilvános sportrendezvényen - de azon belül már zárt helyen - kifejtett szexuális magatartás esetén sem állapítható meg az, hogy a felperes „mintegy lerombolva a magánélet korlátait”, e magatartást annak nyilvánosságra hozatala céljával valósította volna meg.

A sajtóközleményekből megállapíthatóan a történetek nem a felperes akaratából, hanem kizárólag harmadik személyek, a felperes által sem ismert és utóbb ellenzett és a cikkek által is elmarasztalt eljárása (videó készítése) folytán kerültek nyilvánosságra. A kiskorú felperes maga nem kívánta nyilvánosságra hozni a cikkben körülírt magatartást - sőt a peradatok szerint kezdetben tagadta még érintettségét is -, így hozzájárulása - illetve magánélet védelménél erősebb szembeállítható jog alapvető jog vagy alkotmányos érdek - hiányában a hír közlésére (ideértve annak utánkölését is) az alperes sem volt jogosult.

Megjegyzi az ítéletábra, hogy amennyiben a bulvárhír értéken túlmutatóan közérdek is kapcsolható lenne a felperes magánérdekével szemben a történetek nyilvánosságra hozatalához, az már végképp nem indokolható, hogy arra a felperes beazonosításához szükséges adatok megjelölésével kerüljön sor, hiszen az alperesi sajtó az Smtv. 10. §-ában szabályozott tájékoztatási kötelezettségének e nélkül is eleget tudott volna tenni, s ebben az esetben magatartása nem ütközne az Smtv. 4. § (3) bekezdésében foglaltakba.

Az alperes fellebbezésében a Legfelsőbb Bíróság PK 13. számú állásfoglalása I. pontjában foglaltak téves értelmezésével hivatkozott arra, hogy az **aktív felperesi perbeli legitimációhoz** szükséges közvetlen érintettség nem állapítható meg a felperes oldalán. Ahu internetes oldalon 2017. május 15. napján megjelent cikk utalt arra, hogy egy olyan 16 éves, külföldi kerettag úszóról szól, aki részt vett a **Város 1**ben tartott országos bajnokságon. Bár a rajtlista - összhangban az alperesi fellebbezéssel - nem képezte a cikk részét, és a cikk sem utalt a rajtlistára - mely tartalmazza a versenyzők nevét, születési idejét és klubját - azt azonban a kapcsolódó tartalmú cikkek nevesítették, hogy az érintett 16 éves lány a **Sport Klub** sportolója. **Tanú 1** tanúvallomásából pedig az is megállapítható volt, hogy a felperes a sportklub egyetlen külföldi úszója (23. ssz. alatti jegyzőkönyv). Emiatt helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság arra, hogy a felperest egyrészt szűkebb ismerősi köre, másrészt - az ítéletábra álláspontja szerint - versenyzőtársai és - miután a rajtlista nyilvános - kis utánajárással az olvasóközönség megfelelően informált (vagy éppen a cikk alapján informálódó) része, azaz potenciálisan bárki azonosítani tudta a per tárgyát képező cikkekben szereplő adatokból, így a felperesi keresetességi jog fennállta nem vitatható. Annak nincs jelentősége, hogy maga a cikk szerzője mennyiben járt utána a rendelkezésre álló adatok alapján,

hogy kiről szól az általa írt cikk. A fellebbezésben foglaltakkal szemben a felperes 6. sorszám alatti beadványában egyértelműen meg is jelölte azokat az elemeket, melyekből a személye beazonosítható vált.

Súlytalanok a **magántitok megsértésének hiányával** kapcsolatosan a fellebbezésben kifejtettek, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság éppen az alperes csupán utánkölzö jellegére figyelemmel a magántitokhoz való jog megsértését az alperes terhére nem állapította meg.

Helyesen határozta meg a keresettel azonos összegben az elsőfokú bíróság a sérelemdíj mértékét. Tény, hogy csak utánkölzésre került sor az alperes részéről, de értékelendő az is, hogy három ízben, nagy nyilvánosság előtt valósult meg a jogsértés, és a perbeli - nyereségszerzés céljából működő - sajtószerv által elkövetett személyiségi jogsértés szankciói kapcsán a sérelemdíj magánjogi büntetés funkciója is szerephez kell hogy jusson. (BDT2019.4015.) A más sajtószervek által fizetendő (vagy fizetett) sérelemdíjnak nincs kihatása az alperes által fizetendő sérelemdíj összegére.

A sérelemdíj mértékének meghatározása során helyesen indult ki az elsőfokú bíróság a jogsértés súlyához és jellegéhez kapcsolódó köztudomású tények értékeléséből és abból, hogy az alperesi cikk egy kiskorú személy szexuális magatartását tárta a széles nyilvánosság elé. A felperes ugyan az őt ért hátrány igazolására bizonyítékot valóban nem tárt a bíróság elé, bizonyítási indítványt nem terjesztett elő (erre éppen a jogsértés jellegére is figyelemmel lévő jogalkotói célkitűzés értelmében nem is volt köteles), azonban az őt ért hátrányt az elsőfokú bíróság helyesen tekintette köztudomásúnak, s azt a per adatai is alátámasztották. (**Edző neve**, a felperes edzője tanúkénti meghallgatása során akként nyilatkozott, hogy „mivel a tizenéveseknél az élet a pletykákról szól, hónapokig tartott, míg „kikapartuk” **Felperest** abból az állapotból, mivel mindenki alaptól azt mondta a pletykák alapján, hogy mekkora kurva.” 29. sorszám alatti jegyzőkönyv 3. oldal 2. bekezdés). A köztudomás mibenlétéről valóban nem tájékoztatta a feleket, de ennek jelentősége amiatt nincsen, mert a perbeli szituációban az alperes ellenbizonyításra nem lett volna képes, amit az igazol, hogy fellebbezésében sem jelölt meg az elsőfokú bíróság által alapul vett hátrányszintet megkérdőjelező és bizonyítható körülményt.

A perköltség viselésére vonatkozó rendelkezést az alperes fellebbezési határidőn belül nem sérelmezte, így az e vonatkozásban általa később előadottakat az ítéletábla nem tudta figyelembe venni.

A fentiekre tekintettel az ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezéseit - az indokolás részbeni kiegészítésével - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárással összefüggésben felmerült költségeit maga viseli. A felperes oldalán megtérítendő másodfokú eljárási költség nem merült fel, így erről az ítéletáblának sem kellett határoznia.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére az eredménytelenül fellebbező alperes köteles a jelen ügyben még alkalmazandó 6/1986 (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) és 15. § (1) és (3) bekezdése alapján.

Győr, 2019. szeptember 5.

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros Zsolt sk.
előadó bíró

Dr. Maurer Ádám sk.
bíró